

РЕШЕНИЕ

№ 1823

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **13960** по описа за **2019** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- 228 от АПК във вр. чл. 63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. П. Х. срещу Решение от 05.11.2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, V-ти състав, постановено по НАХД № 13667 по описа за 2019 година, с което е потвърдено Наказателно постановление №431465-F476502/23.04.2019 г. на директора на офис „Център” в ТД на НАП – С., с което на Е. Х., на основание чл.80, ал.1 от Закон да данъка върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за нарушение на чл. 53, ал. 1 във вр. чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ е наложено административно наказание - „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева. Съдебното решение се оспорва като неправилно и несправедливо. Според касатора СРС неправилно е приел, че нарушението е извършено за реализирани доходи през 2015 г. Излага аргументи за наличие хипотезата на чл.28 от ЗАНН. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение, както и за отмяна на потвърденото със същото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът Е. П. Х., редовно призована не се явява, не се представлява.

Ответникът ТД на НАП- [населено място], чрез юриск. Ч., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение по делото за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София- град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна, срещу подлежащо на оспорване съдебно решение. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

За да постанови решението си, с което е потвърдил наложената на основание чл.80, ал.1 ЗДДФЛ санкция с наказателното постановление на Е. Х. СРС е приел за установено, следното:

На 12.03.2019 г. в ТД на НАП С., офис „Център“, след извършена проверка по повод на неподадена в срок годишна данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ за 2017 г. от Е. Х., в качеството ѝ на данъчно задължено лице, съгласно чл. 3, т.1 от ЗДДФЛ, било установено, че същата не е изпълнила задължението си да подаде декларацията в компетентната териториална дирекция на НАП в законоустановения срок, а именно - до 30.04.2018 г.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение № F476502 от 12.03.2019 г., за нарушение на чл.53,ал.1 от ЗДДФЛ.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното Наказателно постановление № 431465-F476502/23.04.2019 г., издадено от директора на офис „Център“ при ТД на НАП - С., с което на Е. Х. на основание чл.80, ал.1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева за нарушение на чл.53,ал.1 от ЗДДФЛ.

Приетата от СРС фактическа обстановка по делото е установена от показанията на свидетеля А. Б., като и от останалите събрани по делото доказателства, приобщени на основание чл. 283 от НПК. Въззивният съд е потвърдил НП, като е приел, че нарушението е установено от обективна и от субективна страна, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, Седми касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление, не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Настоящата инстанция не споделя изводите на въззивната инстанция относно липсата на предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Съгласно чл.80, ал.1 ЗДДФЛ, лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер до 500 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, като в закона не е посочен минимален размер на глобата. В дискреционната власт на административнонаказващият орган е да определи нейния размер, като прецени тежестта на нарушението, подбудите за

неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя /чл.27, ал.2 ЗАНН/.

Действително е установено забавяне да бъде подадена ГДД по чл. 50 ал. 1 от ЗДДФЛ. Установено е също, че Е. Х. сама доброволно е подала ГДД, декларирала е минимален доход получен през 2017г. и е платила задължението си в размер на 20 лева, както е заплатила и лихвата за забава общо 34,02 лв. Наложена санкция – глоба, в размер на 100 /сто/ лева надхвърля сбора от дължимия данък и мораторната лихва. Нарушението е първо за Е. Х., а дължимият данък от 20 лв. /34,02 лв. с лихвата/ е внесен преди издаването на НП. Не е нанесена и щета на държавния бюджет, тъй като задължението е заплатено изцяло, ведно с лихвата. С оглед на това настоящият състав преценява, че конкретното нарушение в случая може да се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с нарушения от същия вид, поради което и следва да се квалифицира като маловажен случай, т.е. налице са предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Целите на санкцията спрямо нарушителя са били постигнати с факта на констатиране на нарушение. Не е установено и настъпване на общественоопасни последици конкретно от деянието на Е. П. Х..

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че решението на РС следва да бъде отменено, а вместо него да се постанови друго, с което да се отмени обжалваното наказателно постановление, поради което и на основание чл. 221 ал.2 от АПК Административен съд София град, VII –ми касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 05.11.2019 г. на Софийски районен съд, V-ти състав, постановено по нахд № 13667/2019 г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 431465-F476502 от 23.04.2019 г. на директора на офис „Център” в ТД на НАП – С..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.